Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B** **DYREKTYWA 95/26/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

z dnia 29 czerwca 1995 r.

zmieniająca dyrektywy 77/780/EWG i 89/646/EWG w dziedzinie instytucji kredytowych, dyrektywy 73/239/EWG i 92/49/EWG w dziedzinie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie, dyrektywy 79/267/EWG i 92/96/EWG w dziedzinie ubezpieczeń na życie, dyrektywę 93/22/EWG w dziedzinie przedsiębiorstw inwestycyjnych i dyrektywę 85/611/EWG w zakresie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCTIS) w celu wzmocnienia nadzoru ostrożnościowego

(Dz.U. L 168 z 18.7.1995, str. 7)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego I Rady z dnia 20 marca 2000 r.	L 126	1	26.5.2000
►**M2**	Dyrektywa 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r.	L 345	1	19.12.2002

▼B

DYREKTYWA 95/26/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 29 czerwca 1995 r.

zmieniająca dyrektywy 77/780/EWG i 89/646/EWG w dziedzinie instytucji kredytowych, dyrektywy 73/239/EWG i 92/49/EWG w dziedzinie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie, dyrektywy 79/267/EWG i 92/96/EWG w dziedzinie ubezpieczeń na życie, dyrektywę 93/22/EWG w dziedzinie przedsiębiorstw inwestycyjnych i dyrektywę 85/611/EWG w zakresie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCTIS) w celu wzmocnienia nadzoru ostrożnościowego

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 57 ust. 2 zdanie pierwsze i trzecie,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu ([3]) w świetle wspólnego tekstu zatwierdzonego przez Komitet Pojednawczy w dniu 11 maja 1995 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Niektóre wydarzenia wskazują, że należy zmienić pod pewnymi względami niektóre dyrektywy Rady określające ogólne ramy prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe, zakłady ubezpieczeń, przedsiębiorstwa inwestycyjne i przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCTIS), a mianowicie dyrektywy 77/780/EWG ([4]) i 89/646/EWG, dyrektywy 73/239/EWG ([5]) i 92/49/EWG, dyrektywy 79/267/EWG ([6]) i 92/96/EWG, dyrektywę 93/22/EWG ([7]) i dyrektywę 85/611/EWG ([8]), w celu wzmocnienia nadzoru ostrożnościowego; pożądane jest przyjęcie podobnych środków w całym sektorze usług finansowych.

(2) Wspomniane wyżej dyrektywy ustanawiają, między innymi, warunki, jakie muszą zostać spełnione, zanim właściwe władze udzielą zezwolenia na rozpoczęcie działalności.

(3) Właściwe władze nie powinny udzielać zezwolenia lub przedłużać zezwolenia przedsiębiorstwu finansowemu w przypadku gdy skuteczne wykonywanie ich funkcji nadzorczych może zostać uniemożliwione przez bliskie powiązania tego przedsiębiorstwa z innymi osobami fizycznymi lub prawnymi; przedsiębiorstwa finansowe posiadające już zezwolenia muszą również spełnić wymogi właściwych władz w tym względzie.

(4) Definicja „bliskich powiązań” w niniejszej dyrektywie zawiera minimalne kryteria i nie stanowi przeszkody dla Państw Członkowskich w stosowaniu jej do sytuacji innych niż objęte tą definicją.

([1]) Dz.U. C 229 z 25.8.1993, str. 10.
([2]) Dz.U. C 52 z 14.2.1994, str. 15.
([3]) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 1994 r. (Dz.U. C 91 z 28.3.1994, str. 61), wspólne stanowisko Rady z dnia 6 czerwca 1994 r. (Dz.U. C 213 z 3.8.1994, str. 29), decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 1994 r. (Dz.U. C 323 z 21.11.1994, str. 56).
([4]) Dz.U. L 322 z 17.12.1977, str. 30. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 89/646/EWG (Dz.U. L 386 z 30.12.1989, str. 1).
([5]) Dz.U. L 228 z 16.8.1973, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/49/EWG (Dz.U. L 228 z 11.08.1992, str. 1).
([6]) Dz.U. L 63 z 13.3.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/96/EWG (Dz.U. L 360 z 9.12.1992, str. 1).
([7]) Dz.U. L 141 z 11.6.1993, str. 27.
([8]) Dz.U. L 375 z 31.12.1985, str. 3. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 88/220/EWG (Dz.U. L 100 z 19.4.1988, str. 31).

▼B

(5) Sam fakt nabycia znacznej części kapitału spółki nie stanowi udziału kapitałowego do celów niniejszej dyrektywy, jeżeli udział ten został nabyty wyłącznie jako czasowa inwestycja, która nie umożliwia wywierania wpływu na strukturę lub politykę finansową przedsięwzięcia.

(6) Odniesienie do skutecznego wykonywania funkcji nadzorczych przez władze nadzorcze obejmuje nadzór skonsolidowany, który musi być wykonywany w stosunku do przedsiębiorstwa finansowego w przypadkach przewidzianych przepisami prawa wspólnotowego; w takich przypadkach władze, do których wpływa wniosek o udzielenie zezwolenia muszą być w stanie wskazać władze właściwe w zakresie wykonywania nadzoru skonsolidowanego w stosunku do przedsiębiorstwa finansowego.

(7) Zasady wzajemnego uznawania i nadzoru w macierzystym Państwie Członkowskim wymagają, aby właściwe władze Państwa Członkowskiego odmówiły udzielenia zezwolenia lub cofnęły zezwolenie w przypadku gdy takie czynniki jak treść programu działalności, rozmieszczenie geograficzne lub faktycznie prowadzona działalność wyraźnie wskazują, że przedsiębiorstwo finansowe wybrało system prawny danego Państwa Członkowskiego w celu uniknięcia bardziej wymagających standardów obowiązujących w innym Państwie Członkowskim, w którym przedsiębiorstwo to zamierza prowadzić lub już prowadzi większą część swojej działalności; przedsiębiorstwo finansowe będące osobą prawną musi uzyskać zezwolenie w Państwie Członkowskim, w którym posiada swoją statutową siedzibę; przedsiębiorstwo finansowe nie będące osobą prawną musi mieć siedzibę zarządu w Państwie Członkowskim, w którym uzyskało zezwolenie; ponadto, Państwa Członkowskie muszą wymagać, aby siedziba zarządu danego przedsiębiorstwa finansowego zawsze znajdowała się w jego macierzystym Państwie Członkowskim i faktycznie tam działała.

(8) Jest właściwe, aby zapewnić możliwość wymiany informacji między właściwymi władzami i władzami lub organami, które z racji swojej funkcji pomagają wzmacniać stabilność systemu finansowego; w celu zachowania poufnego charakteru przekazywanych informacji wykaz adresatów musi pozostawać ściśle ograniczony.

(9) Niektóre zachowania, takie jak nadużycia finansowe oraz przestępstwa związane z wykorzystaniem informacji poufnych, mogą wpłynąć na stabilność, w tym rzetelność, systemu finansowego, nawet wtedy, gdy dotyczą przedsiębiorstw innych niż finansowe.

(10) Konieczne jest określenie warunków, na jakich taka wymiana informacji będzie dozwolona.

(11) Jeżeli przewiduje się, że informacje mogą być ujawniane wyłącznie za wyraźną zgodą właściwych władz, mogą one, gdzie sytuacja tego wymaga, uzależnić swoją zgodę od spełnienia rygorystycznych warunków.

(12) Należy również zezwolić na wymianę informacji między właściwymi władzami z jednej strony oraz z drugiej strony bankami centralnymi i innymi organami o podobnej funkcji w ramach swoich właściwości jako władze monetarne oraz, w miarę potrzeb, innymi władzami publiczne odpowiedzialnymi za nadzorowanie systemów płatności.

(13) Dyrektywa 85/611/EWG powinna obejmować ten sam obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej spoczywający na władzach odpowiedzialnych za udzielanie zezwoleń i nadzorowanie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe oraz przedsiębiorstwach, które uczestniczą w tej działalności oraz te same możliwości wymiany informacji jak te, które zostały przyznane władzom odpowiedzialnym za udzielanie zezwoleń i nadzorowanie instytucji kredytowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych i zakładów ubezpieczeń.

▼B

(14) Niniejsza dyrektywa koordynuje wszystkie przepisy dotyczące wymiany informacji między władzami dla całego sektora finansowego zgodnie z przepisami dyrektywy 93/22/EWG.

(15) W celu wzmocnienia nadzoru ostrożnościowego nad przedsiębiorstwami finansowymi oraz ochrony klientów przedsiębiorstw finansowych należy postanowić, że biegły rewident musi być zobowiązany do bezzwłocznego powiadomienia właściwych władz w każdym przypadku, określonym w niniejszej dyrektywie, kiedy w trakcie wykonywania swoich zadań dowie się o niektórych stanach faktycznych, które mogą mieć poważny wpływ na sytuację finansową lub administracyjną i rachunkową organizację przedsiębiorstwa finansowego.

(16) Uwzględniając określony cel, pożądane jest, aby Państwa Członkowskie postanowiły, iż taki obowiązek powinien dotyczyć wszystkich okoliczności, kiedy biegły rewident odkrywa takie stany faktyczne w trakcie wykonywania swoich zadań w przedsiębiorstwie posiadającym bliskie powiązania z przedsiębiorstwem finansowym.

(17) Obowiązek biegłych rewidentów powiadamiania, gdzie sytuacja tego wymaga właściwych władz, o niektórych stanach faktycznych i decyzjach dotyczących przedsiębiorstwa finansowego, które odkrywają w czasie wykonywania swoich zadań w przedsiębiorstwie nie finansowym jako taki nie zmienia charakteru ich zadań w tym przedsiębiorstwie, ani też sposobu, w jaki muszą wykonywać te zadania w tym przedsiębiorstwie.

(18) Przyjęcie niniejszej dyrektywy jest najbardziej właściwym sposobem osiągnięcia założonego celu, w szczególności wzmocnienia uprawnień właściwych władz; niniejsza dyrektywa ogranicza się do minimum wymaganego do osiągnięcia tych celów i nie wychodzi poza to, co jest niezbędne,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W każdym przypadku użycia w niniejszej dyrektywie wyrazów „przedsiębiorstwo finansowe” zastępuje się je wyrazami:

▼M1

———————

▼B

— „zakład ubezpieczeń” w przypadku, gdy niniejsza dyrektywa zmienia dyrektywy 73/239/EWG i 92/49/EWG►M2 ———————— ◄;

— „przedsiębiorstwo inwestycyjne” w przypadku, gdy niniejsza dyrektywa zmienia dyrektywę 93/22/EWG;

— „przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCTIS) lub przedsiębiorstwo wnoszące wkład do jego działalności” w przypadku gdy niniejsza dyrektywa zmienia dyrektywę 85/611/EWG.

Artykuł 2

1. Dodaje się:

▼M1

———————

▼B

— w art. 1 dyrektywy 92/49/EWG, lit. l), oraz

▼M2

———————

▼B

— w art. 1 dyrektywy 93/22/EWG, pkt 15;

zawierające definicję w brzmieniu:

»bliskie powiązania« oznaczają sytuację, w której dwie lub więcej osoby fizyczne lub prawne są ze sobą związane przez:

a) »udział kapitałowy«, który oznacza posiadanie, bezpośrednie lub za pomocą stosunku kontroli, prawa do ponad 20 % głosów lub kapitału przedsiębiorstwa; lub

b) »kontrolę« która oznacza związek zachodzący między przedsiębiorstwem dominującym i zależnym we wszystkich przypadkach określonych w art. 1 ust. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG (*), bądź też podobny związek między jakąkolwiek osobą fizyczną lub prawną i przedsiębiorstwem; wszelkie podmioty zależne podmiotu zależnego są również uważane za podmiot zależny przedsiębiorstwa dominującego najwyższego szczebla.

Sytuacja, w której dwie lub więcej osób fizycznych lub prawnych jest trwale związanych z jedną i tą samą osobą przez stosunek kontroli również uważa się za bliskie powiązanie tych osób.

(*) Dz.U. L 193 z 18.7.1983, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/605/EWG (Dz.U. L 317 z 16.11.1990, str. 60).”

2. Na końcu artykułów:

▼M1

▼B

— artykuł 3 ust. 3 dyrektywy 93/22/EWG,

— artykuł 8 ust. 1 dyrektywy 73/239/EWG,

— artykuł 8 ust. 1 dyrektywy 79/267/EWG:

— ►M2 ——— ◄

„Ponadto tam, gdzie istnieją bliskie powiązania między przedsiębiorstwem finansowym i innymi osobami fizycznymi lub prawnymi właściwe władze udzielają zezwoleń wyłącznie wtedy, gdy powiązania te nie uniemożliwiają skutecznego wykonywania ich funkcji nadzorczych.

Właściwe władze odmawiają udzielenia zezwolenia, jeżeli przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne państwa trzeciego, którym podlega jedna lub więcej osób fizycznych lub prawnych, z którymi przedsiębiorstwo posiada bliskie powiązania, lub trudności związane z ich stosowaniem uniemożliwiają skuteczne wykonywanie ich funkcji nadzorczych.

Właściwe władze żądają od przedsiębiorstw finansowych przedstawiania informacji wymaganych przez te władze w celu stałego monitorowania przestrzegania warunków określonych w niniejszym ustępie.”

Artykuł 3

1. W art. 8 dyrektywy 73/239/EWG►M2 ——— ◄ dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Państwa Członkowskie wymagają, aby siedziby zarządu zakładów ubezpieczeniowych były umiejscowione w tym samym Państwie Członkowskim, co ich siedziby statutowe.”

▼M1

▼B

Artykuł 4

1. W art. 16 dyrektywy 92/49/EWG►M2 ——— ◄ dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

▼B

„5a Bez względu na ust. 1-4, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wymianę informacji między właściwymi władzami i:

— władzami odpowiedzialnymi za nadzorowanie organów zaangażowanych w likwidację i upadłość przedsiębiorstw finansowych oraz inne podobne procedury, lub

— władzami odpowiedzialnymi za nadzorowanie osób zobowiązanych do wykonywania ustawowych badań sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych i innych instytucji finansowych, lub

— niezależnymi aktuariuszami zakładów ubezpieczeń prowadzącymi prawny nadzór nad tymi przedsiębiorstwami i organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie tych aktuariuszy.

Państwa Członkowskie, które korzystają z możliwości przewidzianej w akapicie pierwszym wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków:

— informacja ta ma na celu nadzorowanie lub wykonywanie prawnego nadzoru wskazanego w akapicie pierwszym,

— informacja otrzymana w tym kontekście podlega warunkom tajemnicy zawodowej nałożonym w ust. 1,

— w przypadku gdy informacja pochodzi z innego Państwa Członkowskiego nie może być ujawniona bez wyraźnej zgody właściwych władz, które ją ujawniły, a gdzie stosowne, jedynie dla celów, na które te władze wyraziły zgodę.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji oraz pozostałym Państwom Członkowskim nazwiska lub nazwy władz, osób i organów, które mogą otrzymywać informacje na mocy niniejszego ustępu.”

2. W►**M1** ——————— ◄ art. 25 dyrektywy 93/22/EWG dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Bez względu na ust. 1-4, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wymianę informacji między właściwymi władzami i:

— władzami odpowiedzialnymi za nadzorowanie organów zaangażowanych w likwidację i upadłość przedsiębiorstw finansowych oraz inne podobne procedury, lub

— władzami odpowiedzialnymi za nadzorowanie osób zobowiązanych do wykonywania ustawowych badań sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych i innych instytucji finansowych.

Państwa Członkowskie, które korzystają z możliwości przewidzianej w akapicie pierwszym wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków:

— informacja ta ma na celu nadzorowanie lub wykonywanie prawnego nadzoru wskazanego w akapicie pierwszym,

— informacja otrzymana w tym kontekście podlega warunkom tajemnicy zawodowej określonym w ust. 1,

— w przypadku gdy informacja pochodzi z innego Państwa Członkowskiego nie może być ujawniona bez wyraźnej zgody właściwych władz, które ją ujawniły, a gdzie stosowne, jedynie dla celów, na które te władze wyraziły zgodę.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji oraz pozostałym Państwom Członkowskim nazwy władz, które mogą otrzymywać informacje na mocy niniejszego ustępu.”

3. W►**M1** ——————— ◄ art. 16 dyrektywy 92/49/EWG i w art. 25 dyrektywy 93/22/EWG►**M2** ——————— ◄ dodaje się ust. 5b w brzmieniu:

„5b. Bez względu na ust. 1-4, Państwa Członkowskie mogą, w celu wzmocnienia stabilności, w tym rzetelności, systemu finansowego, zezwolić na wymianę informacji między właściwymi władzami i władzami lub organami z mocy prawa odpowiedzialnymi za wykrywanie i badanie naruszeń prawa spółek.

▼B

Państwa Członkowskie, które korzystają z możliwości przewidzianej w akapicie pierwszym wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków:

— informacja ta ma na celu wykonywanie zadań wskazanych w akapicie pierwszym,

— informacja otrzymana w tym kontekście podlega warunkom tajemnicy zawodowej określonym w ust. 1,

— w przypadku gdy informacja pochodzi z innego Państwa Członkowskiego nie może być ujawniona bez wyraźnej zgody właściwych władz, które ją ujawniły, a gdzie stosowne, jedynie dla celów, na które te władze wyraziły zgodę.

W przypadku, gdy w Państwie Członkowskim władze lub organy wskazane w akapicie pierwszym, wykonują swoje zadania dotyczące wykrywania lub badania z pomocą, uwzględniając ich szczególne kompetencje, osób wyznaczonych do tego celu i nie zatrudnionych w sektorze publicznym, możliwość wymiany informacji określona w akapicie pierwszym może zostać rozszerzona na takie osoby na warunkach określonych w akapicie drugim.

W celu wykonania akapitu drugiego tiret ostatnie władze lub organy wskazane w akapicie pierwszym przedstawiają właściwym władzom, które ujawniły informacje, nazwiska i dokładny zakres obowiązków osób, którym mają one zostać przesłane.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji oraz pozostałym Państwom Członkowskim nazwy władz lub organów, które mogą otrzymywać informacje na mocy niniejszego ustępu.

Do dnia 31 grudnia 2000 r. Komisja opracowuje sprawozdanie dotyczące stosowania przepisów niniejszego ustępu.”

4. W►M1 ——————— ◄ art. 25 dyrektywy 93/22/EWG ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla właściwych władz w przekazywaniu:

— bankom centralnym i innym organom o podobnej funkcji w ramach ich właściwości jako władz monetarnych,

— gdzie sytuacja tego wymaga innym władzom publicznym odpowiedzialnych za nadzorowanie systemów płatniczych;

informacji związanych z wykonywaniem ich zadań, ani też nie stanowi przeszkody dla takich władz lub organów w przekazywaniu właściwym władzom takich informacji, jakich mogą one potrzebować do celów ust. 4. Informacje otrzymane w tym kontekście podlegają warunkom tajemnicy zawodowej określonym w niniejszym artykule.”

5. W art. 16 dyrektywy 92/49/EWG►M2 ——————— ◄ dodaje się ust. 5c w brzmieniu:

„5c. Państwa Członkowskie mogą zezwolić właściwym władzom na przekazywanie:

— bankom centralnym i innym organom o podobnej funkcji w ramach ich właściwości jako władze monetarne,

— gdzie sytuacja tego wymaga, innym władzom publicznym odpowiedzialnych za nadzorowanie systemów płatniczych;

informacji związanych z wykonywaniem ich zadań oraz mogą zezwolić takim władzom lub organom na przekazywania właściwym władzom takich informacji, jakich mogą one potrzebować do celów ust. 4. Informacje otrzymane w tym kontekście podlegają warunkom tajemnicy zawodowej określonym w niniejszym artykule.”

▼M1

———————

▼B

7. W dyrektywie 85/611/EWG art. 50 ust. 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

▼B

„2. Państwa Członkowskie zapewniają, że wszystkie osoby, które pracują lub pracowały we właściwych władzach oraz biegli rewidenci i eksperci powołani przez właściwe władze, są zobowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej. Tajemnica ta zapewnia, że żadne poufne informacje, jakie mogą oni otrzymać w trakcie wykonywania swoich obowiązków nie mogą być ujawnione jakimkolwiek osobom lub władzom w innej formie niż skróconej lub zbiorczej tak, aby nie można było indywidualnie zidentyfikować przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe, spółek zarządzających i deponentów (zwanych dalej przedsiębiorstwami wnoszącymi wkład do ich działalności), z wyjątkiem przypadków przewidzianych przepisami prawa karnego.

Jednakże, w przypadku upadłości lub przymusowej likwidacji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe lub przedsiębiorstwa wnoszącego wkład do jego działalności, informacje poufne nie dotyczące stron trzecich zaangażowanych w próby ratowania mogą zostać ujawnione w postępowaniu cywilnym lub handlowym.

3. Ustęp 2 nie stanowi przeszkody dla właściwych władz różnych Państw Członkowskich w wymianie informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą albo innymi dyrektywami mającymi zastosowanie do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe lub do przedsiębiorstw wnoszących wkład do ich działalności. Informacje te podlegają warunkom tajemnicy zawodowej określonym w ust. 2.

4. Państwa Członkowskie mogą zawierać umowy o współpracy przewidujące wymianę informacji z właściwymi władzami państw trzecich jedynie, gdy przekazywane informacje objęte są gwarancjami zachowania tajemnicy zawodowej co najmniej równoważnymi tym, które przewidziane są w niniejszym artykule.

5. Właściwe władze otrzymujące informacje poufne na mocy ust. 2 lub 3 mogą wykorzystać je wyłącznie w trakcie wykonywania swoich obowiązków:

— w celu sprawdzenia, że przestrzegane są zasady regulujące podejmowania działalności przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe lub przedsiębiorstwa wnoszące wkład do ich działalności oraz umożliwienia monitorowania prowadzenia tej działalności, procedur administracyjnych i rachunkowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej,

— w celu nałożenia sankcji,

— w odwołaniach w postępowaniu administracyjnym od decyzji właściwych władz, lub

— w postępowaniach sądowych wszczętych na mocy art. 51 ust. 2.

6. Ustęp 2 i 5 nie stanowią przeszkody dla wymiany informacji:

a) w ramach Państwa Członkowskiego, w którym są dwie lub więcej właściwych władz; lub

b) w ramach Państwa Członkowskiego lub między Państwami Członkowskimi, między właściwymi władzami; oraz

— władzami publicznie odpowiedzialnymi za nadzorowanie instytucji kredytowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych, zakładów ubezpieczeń oraz innych organizacji finansowych i władzami odpowiedzialnymi za nadzorowanie rynków finansowych,

— organami zaangażowanymi w likwidację lub upadłość i inne podobne procedury dotyczące przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe oraz przedsiębiorstw wnoszących wkład do ich działalności,

— osobami odpowiedzialnymi za wykonywanie ustawowych badań sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych i innych instytucji finansowych,

▼B

w trakcie wykonywania swoich funkcji nadzorczych, lub ujawniania organom administrującym systemami kompensacyjnymi informacji koniecznych do wykonywania ich funkcji. Informacje te podlegają warunkom tajemnicy zawodowej określonym w ust. 2.

7. Bez względu na ust. 2-5, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wymianę informacji między właściwymi władzami i:

— władzami odpowiedzialnymi za nadzorowanie organów zaangażowanych w likwidację i upadłość przedsiębiorstw finansowych oraz inne podobne procedury, lub

— władzami odpowiedzialnymi za nadzorowanie osób zobowiązanych do wykonywania ustawowych badań sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych i innych instytucji finansowych.

Państwa Członkowskie, które korzystają z możliwości przewidzianej w akapicie pierwszym wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków:

— informacja ta ma na celu wykonywania zadań nadzoru wskazanych w akapicie pierwszym,

— informacja otrzymana w tym kontekście podlega warunkom tajemnicy zawodowej określonym w ust. 2,

— w przypadku gdy informacja pochodzi z innego Państwa Członkowskiego nie może być ujawniona bez wyraźnej zgody właściwych władz, które ją ujawniły, a gdzie stosowne, jedynie dla celów, na które te władze wyraziły zgodę.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji oraz pozostałym Państwom Członkowskim nazwy władz, które mogą otrzymywać informacje na mocy niniejszego ustępu.

8. Bez względu na ust. 2-5, Państwa Członkowskie mogą, w celu wzmocnienia stabilności, w tym rzetelności, systemu finansowego, zezwolić na wymianę informacji między właściwymi władzami i władzami lub organami z mocy prawa odpowiedzialnymi za wykrywanie i badanie naruszeń prawa spółek.

Państwa Członkowskie, które korzystają z możliwości przewidzianej w akapicie pierwszym wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków:

— informacja ta ma na celu wykonywanie zadań wskazanych w akapicie pierwszym,

— informacja otrzymana w tym kontekście podlega warunkom tajemnicy zawodowej określonym w ust. 2,

— w przypadku gdy informacja pochodzi z innego Państwa Członkowskiego nie może być ujawniona bez wyraźnej zgody właściwych władz, które ją ujawniły, a gdzie stosowne, jedynie dla celów, na które te władze wyraziły zgodę.

W przypadku, gdy w Państwie Członkowskim władze lub organy wskazane w akapicie pierwszym, wykonują swoje zadania dotyczące wykrywania lub badania z pomocą, uwzględniając ich szczególne kompetencje, osób wyznaczonych do tego celu i nie zatrudnionych w sektorze publicznym, możliwość wymiany informacji określona w akapicie pierwszym może zostać rozszerzona na takie osoby na warunkach określonych w akapicie drugim.

W celu wykonania akapitu drugiego tiret ostatnie władze lub organy wskazane w akapicie pierwszym przedstawiają właściwym władzom, które ujawniły informacje, nazwiska i dokładny zakres obowiązków osób, którym mają one zostać przesłane.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji oraz pozostałym Państwom Członkowskim nazwy władz lub organów, które mogą otrzymywać informacje na mocy niniejszego ustępu.

Do dnia 31 grudnia 2000 r. Komisja opracowuje sprawozdanie dotyczące stosowania przepisów niniejszego ustępu.

▼B

9. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla właściwych władz w przekazywaniu bankom centralnym i innym organom o podobnej funkcji w ramach ich właściwości jako władze monetarne, informacji związanych z wykonywaniem ich zadań, ani też nie stanowi przeszkody dla takich władz lub organów w przekazywaniu właściwym władzom takich informacji, jakich mogą one potrzebować do celów określonych w ust. 5. Informacje otrzymane w tym kontekście podlegają warunkom tajemnicy zawodowej określonym w niniejszym artykule.

10. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla właściwych władz w przekazywaniu informacji określonych w ust. 2-5 izbie rozrachunkowej lub innemu podobnemu organowi uznanemu na mocy prawa krajowego dla świadczenia usług rozrachunkowych lub rozliczeniowych dla jednego z rynków Państw Członkowskich jeżeli uznają one, że konieczne jest przekazanie tych informacji w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania tych organów w związku z niewywiązywaniem się lub potencjalnym niewywiązywaniem się z obowiązków przez uczestników rynku. Informacje otrzymane w tym kontekście podlegają warunkom tajemnicy zawodowej określonym w ust. 2. Jednakże Państwa Członkowskie zapewniają, że takie informacje otrzymane zgodnie z ust. 3 nie są ujawniane w okolicznościach określonych w niniejszym ustępie bez wyraźnej zgody właściwych władz, które je ujawniły.

11. Ponadto, bez względu na przepisy określone w ust. 2-5, Państwa Członkowskie mogą, na mocy przepisów prawa, zezwolić na ujawnienie niektórych informacji innym działom centralnej administracji rządowej odpowiedzialnym za ustawodawstwo dotyczące nadzorowania przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe i przedsiębiorstw wnoszących wkład do ich działalności, instytucji kredytowych, instytucji finansowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych i zakładów ubezpieczeń oraz inspektorom upoważnionym przez te działy.

Ujawnienie tych informacji może jednakże być dokonane jedynie w przypadku gdy jest to niezbędne ze względów kontroli ostrożnościowej.

Jednakże, Państwa Członkowskie zapewniają, że informacje otrzymane na mocy ust. 3 i 6 można ujawnić w okolicznościach, określonych w tym ustępie wyłącznie za wyraźną zgodą właściwych władz, które ujawniły te informacje.”

Artykuł 5

Dodaje się artykuły:

▼M1

▼B

— w dyrektywie 92/49/EWG, art. 16a,

▼M2

▼B

— w dyrektywie 93/22/EWG, art. 25a

— oraz w dyrektywie 85/611/EWG, art. 50a

w brzmieniu:

„1. Państwa Członkowskie zapewniają co najmniej, że:

a) każda osoba upoważniona w rozumieniu dyrektywy 84/253/EWG (*), wykonująca w przedsiębiorstwie finansowym zadanie określone w art. 51 dyrektywy 78/660/EWG (**), art. 37 dyrektywy 83/349/EWG lub art. 31 dyrektywy 85/611/EWG albo jakiekolwiek inne zadanie ustawowe, zobowiązana jest do bezzwłocznego powiadamiania właściwych władz o

▼B

jakichkolwiek stanach faktycznych lub decyzjach dotyczących tego przedsiębiorstwa, o których dowiaduje się w trakcie wykonywania swoich zadań, które mogą:

— stanowić istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które określają warunki, jakim podlega zezwolenie lub które dotyczą prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa finansowe, lub

— mają negatywny wpływ na ciągłość funkcjonowania przedsiębiorstwa finansowego,

— prowadzą do odmowy zatwierdzenia sprawozdań finansowych lub wydania opinii z zastrzeżeniami;

b) osoba ta jest również zobowiązana do powiadomienia o jakichkolwiek stanach faktycznych lub decyzjach, o których dowiaduje się w trakcie wykonywania swoich zadań zgodnie z lit. a) w przedsiębiorstwie posiadającym bliskie powiązania wynikające ze stosunku kontroli z przedsiębiorstwem finansowym, w którym osoba ta wykonuje wyżej wspomniane zadania.

2. Ujawnienie w dobrej wierze właściwym władzom przez osoby upoważnione w rozumieniu dyrektywy 84/253/EWG jakichkolwiek stanów faktycznych lub decyzji określonych w ust. 1 nie stanowi naruszenia jakichkolwiek ograniczeń dotyczących ujawniania informacji określonych w umowie lub w jakimkolwiek przepisie ustawodawczym, wykonawczym lub administracyjnym, ani nie powoduje jakiejkolwiek odpowiedzialności tych osób.

(*) Dz.U. L 126 z 12.5.1984, str. 20.

(**) Dz.U. L 222 z 14.8.1978, str.11. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/605/EWG (Dz.U. L 317 z 16.11.1990, str. 60).”

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 18 czerwca 1996 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.